

יהושלים

אזרה של עולם

לאזורי שכל מגדל לזר

ירושלים. מילה אחת שטומנת בחובה כל כך הרבה.
 יהודים כמהו אליה במשך אלפי שנים, קיוו לשוב אליה ולראותה
 בבניינה.
 כמעט בכל ריכוז יהודי במהלך הגלות ניסו היהודים לבנות מרכז
 רוחני ותרבותי אותו כינו: ירושלים.
 במסע המשותף שלנו נעבור בין ערי 'ירושלים' שונות, ננסה לאסוף
 תובנות ולהפנים מסרים שונים אותם העבירו אבותינו מדור לדור.
 את השיעור הראשון נפתח, כמתבקש, בשיח אודות ירושלים עיר
 הקודש. על הזיכרון, התקווה והשאיפה שהיא מסמלת לדורות
 רבים כל כך ועל האקטואליות שלה בחיינו אנו.
 לימוד מהנה ומועיל!

שני שני את ירושלים...

מה מסמלת
העיר ירושלים
כיום?

מדוע לדעתכם
ירושלים היוותה
השראה לדורות של
יהודים?

מהי ירושלים
עבורכם?

לב העם

היה עומד בבית המקדש יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים, שנאמר (מלכים א ח, לה): 'והתפללו אל המקום הזה'.

היה עומד בבית קדשי הקדשים יכוין את לבו כנגד בית הכפורת. היה עומד אחורי בית הכפורת יראה עצמו כאילו לפני הכפורת.

נמצא: עומד במזרח - מחזיר פניו למערב, במערב - מחזיר פניו למזרח, בדרום - מחזיר פניו לצפון, בצפון - מחזיר פניו לדרום, נמצאו כל ישראל מכוונים את לבם למקום אחד. (ברכות, ל, ב).

תנו רבנן (שנו רבותינו): סומא ומי שאינו יכול לכוין את הרוחות יכוין לבו כנגד אביו שבשמים, שנא' (מלכים א ח, לה): 'והתפללו אל ה'.'

היה עומד בחו"ל יכוין את לבו כנגד ארץ ישראל, שנא' (מלכים א ח, מח): 'והתפללו אליך דרך ארצם'.

היה עומד בארץ ישראל יכוין את לבו כנגד ירושלים, שנאמר (מלכים א ח, מד): 'והתפללו אל ה' דרך העיר אשר בחרת'.

היה עומד בירושלים יכוין את לבו כנגד בית המקדש, שנאמר (דברי הימים ב ו, לב): 'והתפללו אל הבית הזה'.

חובבי יחזק

מדוע מתפללים לכיוון העיר ירושלים?

ראש אישי

מדוע לדעתכם הברייתא פותחת באדם שאינו יכול לכוון את הרוחות?

הנביא ישעיהו אומר לעם ישראל: **"נחמו נחמו עמי, יאמר אלוהיכם. דברו על לב ירושלים וקראו אליה"** (ישעיה מ, א-ב).

כאשר אדם מרגיש לא טוב, הרופא בודק קודם כול את הלב. אם הלב תקין, קל יותר לטפל בשאר האיברים. אם יש בעיה בלב, מצבו של האדם קשה. האינדיקציה למצבו של עם ישראל היא "לב ירושלים". באיזו מידה עם ישראל קשור לירושלים. כל עוד פועם הלב היהודי ומתגעגע לירושלים – "נחמו נחמו עמי". יש תקווה. המציאות ההיסטורית מוכיחה שכל קהילה בגולה שהייתה קשורה בתפילותיה, בסמליה, לירושלים, הצליחה לטפח חיים של תורה והחזיקה מעמד גם במצבים הקשים בגלות, למרות הריחוק הגאוגרפי מירושלים (מתוך דברים שנאמרו בפגישת מחנכים עם הרב ישראל מאיר לאו בכ"ו באדר ב' תשנ"ז).

כאן
זה ביתי,
כאן
זה לב

שיאלו שאלות ירושלים

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית ה' נלך: עומדות היו רגלינו
בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו
שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם ה': כי שמה ישובו כסאות
למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהביה: יהי
שלום בחילך שלום בארמנותיה: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך:
למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך: (תהילים קכ"ב)

מרכז העולם

להרגשתכם, מה צריך להיות המסר של
עיר שמשמשת מרכז העולם?
מהו המסר העולה מתוך דברי דוד המלך?

לכו ונעלה אל הר ה'

הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הָהָרִים, וְנִשָּׂא מִגְבְּעוֹ; וְנִהְרֹוּ אֵלָיו כָּל-הַגּוֹיִם. וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה אֶל-הַר-ה' אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וִירְנוּ מִדְרָכָיו וְנִלְכֶּה בְּאַרְחֻתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדִבֶּר-ה' מִירוּשָׁלַם. וְשִׁפֹּט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְּתוּ חֲרֻבוֹתָם לְאַתִּים וְחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמֹרוֹת. לֹא-יִשָּׂא גּוֹי אֶל-גּוֹי חֶרֶב וְלֹא-יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה (ישעיהו ב, א-ד).

מזכירי עז כה

מהי הבשורה אותה תישא ירושלים
באחרית הימים?
מה עלינו לעשות כדי להגיע לכך?

כמי שנולד בירושלים

מתוך קטסטרופה היסטורית שהחריב טיטוס מלך
רומי את ירושלים, וגלה ישראל מארצו, נולדתי אני
באחת מערי הגולה, אבל בכל עת תמיד דומה
הייתי עליו כמי שנולד בירושלים.

בחלום, בחזון לילה ראיתי את עצמי עומד עם
אחי הלויים בבית המקדש כשאני שר עמהם שירי
דוד מלך ישראל.

בזכותה של ירושלים כתבתי את כל אשר נתן
השם בלבי ובעטי. מתוך נאומי של ש"י עגנון
בטקס קבלת פרס נובל לספרות, 1966

זכור!

אם אשכחך ירושלים תשכח ימינו.
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי,
אם לא אעלה את ירושלים על
ראש שמחתי.

שררת הזרות

היכן נהוג במשפחתכם להזכיר
את ירושלים?

חושבים יחד

מדוע חשוב לזכור את ירושלים
גם בזמן של שמחה?

עצב בשמחה

אָמרוּ לִיהִ רַבָּנִין לָרַב הַמְנוּנָא זֹוּטִי בְּהִלּוּלָא דְמָר
בְּרִיהִ דְרַבִּינָא: לִישְׁרִי לָן מָר. אָמַר לְהוּ: וַיֵּן לָן,
דְּמִיתָנּוּ. וַיֵּן לָן, דְּמִיתָנּוּ. אָמַרִי לִיהִ: אָנּוּ מָה נַעֲנִי
בְּתֵרָךְ? אָמַר לְהוּ: הִי תוֹרָה, וְהִי מַצָּה דְמַגְנִנוּ עַלָן

**אמרו לו חכמים לרב המנונא הקטן בחתונתו של
מר בנו של רבינא: ישיר לנו מר. שר להם: אוי לנו
שנמות, אוי לנו שנמות. אמרו לו: אנו מה נענה
אחרִיך? אמר להם: היכן התורה והיכן המצוה
שיגנו עלינו?**

מָר בְּרִיהִ דְרַבִּינָא עֲבַד הִילּוּלָא לְבְרִיהִ, חֲזָנְהוּ לְרַבָּנִין
זִהוּוּ קְבָדְחִי טוֹבָא. אֵייתִי כָסָא דְמוֹקְרָא בֵּת אַרְבַּע
מָאָה זֹזִי, וְתַבְרָ קַמִּיָּהוּ, וְאַעְצִיבוּ.

רַב אָשִׁי עֲבַד הִילּוּלָא לְבְרִיהִ, חֲזָנְהוּ לְרַבָּנִין זִהוּוּ קָא
בְּדָחִי טוֹבָא. אֵייתִי כָסָא דְזֹוגִיתָא חִיּוֹרְתָא, וְתַבְרָ
קַמִּיָּהוּ, וְאַעְצִיבוּ.

**מר בנו של רבינא עשה חתונה לבנו, ראה את
החכמים שהיו מבודחים ביותר. הביא כוס יקרה
השווה 400 זוז ושבר לפניהם והתעצבו.**

חושבים על כה

מדוע אנו משלבים מעט עצב בזמני שמחה?
מה נוכל ללמוד מהסיפורים השונים
המופיעים בשקף זה?

(ברכות, לא, ב)

ציידה לדרך

ירושלים כמרכז מלמדת אותנו
כי אנו בעיצומו של תהליך. אנו
מבקשים להשפיע על העולם ועלינו
אידיאלים מסוימים ואיננו מאפשרים
לעצמנו 'לאבד את הראש' לחלוטין
ולשכוח כי יש לנו משימה ואתגר.

- כיצד מסריה של ירושלים
משפיעים עליך כיום?
- כיצד אנו יכולים להאיר את העולם
באורה של ירושלים?

מקדמה כבה

OLAMI

רוצים עוד?
סרקו והצטרפו
ל"אחים לנפש"

© כל הזכויות שמורות ל'אחים לנפש'